

Til lovforslag nr. L 124. Skriftlig fremsættelse (2. december 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift samt lov om stempelafgift. (Forlængelse af den midlertidige forhøjelse af pantebrevsstempel for ejerboliger og fritidshuse mv.).

(Lovforslag nr. L 124).

Den ene del af forslaget er et led i aftalen om Finansloven for 1999 mellem Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti. Aftalen går bl.a. ud på, at videreføre den midlertidige forhøjelse af stempelafgiften med 3,5 pct. til i alt 5 pct. på pantebreve i ejerboliger og fritidshuse indtil den 1. december 1999. Videreførelsen skal tilskynde låntagerne til at udskyde låneoptagelse med sikkerhed i ejerboliger og fritidshuse, hvorved den økonomiske aktivitet kan dæmpes.

Baggrunden er, at der er behov for en afdæmpning af aktiviteten i byggesektoren, uanset at boligpriserne har vist et vist fald i efteråret og at boliginvesteringer er svagt vigende som følge af pinsepakken. Et mindre fald i aktiviteten fra det nuværende meget høje niveau er imidlertid stadig ensbetydende med en meget høj aktivitet. Flere virksomheder har således tilkendegivet, at deres produktion begrænses af mangel på kvalificeret arbejdskraft. Der er derfor behov for finanspolitiske initiativer til at normalisere forholdene i byggesektoren.

Ved indgrebet i 1997 blev stempelafgiften forhøjet for at bremse væksten i lånefinansieret forbrug som følge af de stigende ejendomspriser sammenholdt med den lave rente, medens det nu er aktiviteten i bygge- og anlægssektoren, der begrunder en forlængelse af afgiften.

Uanset baggrunden for indgrebet, er det ikke låneformålet med det underliggende lån, men ejendoms-kategorien, der er afgørende for, om dokumentet er omfattet af den forhøjede stem-

pelfgift. Derved kan pant i erhvervsjendomme og i de såkaldt »blandede ejendomme« fortsat friholdes for stempel-forhøjelsen. Det er ligeledes de afgrænsningsmæssige vanskeligheder overfor nybyggeri i erhvervssektoren, der begrundet en fortsat undtagelse af nybyggeriet fra den forhøjede afgift.

Den anden del af forslaget indeholder udover justeringer af § 57 A, der vedrører dødsboskifte og sikkerhed for fællesudgifter, nogle mindre justeringer af stempelafgiftsloven.

Baggrunden er, at der mangler hjemmel for renter mv. ved for sen betaling i forbindelse med stempelmærkeforhandlernes og andres virksomheders afregning af afgiften. Der må endvidere ske en justering af stempelovens § 77 til de nye skifteformer, herunder skifte med bobestyrer og forenklet privat skifte.

Forhøjelsen skal have virkning fra den 1. januar 1999, hvor den forhøjede afgift ellers ophæves.

Der forventes derfor ingen kontrolmæssige vanskeligheder, og da satsen for den forhøjede del af afgiften fortsat er 3,5 pct.

Forslaget forventes at medføre en reduktion i det fremtidige låneomfang. Merprovenuet ved en forlængelse af den forhøjede afgift må på helårsbasis antages at blive mindre end merprovenuet i 1998, da en del personer må antages at have optaget tillægslån for at sikre sig den lave rente trods de forhøjede stempelomkostninger. Det skønnes med stor usikkerhed, at merprovenuet ved forlængelsen frem til 1. december 1999 vil andrage ca 300 mill. kr.

Forslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser, udover en fortsat meradministration hos kommunerne i forbindelse med attestation af debitors oplysninger.

I det jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.